

Йоана Иванова Кръстанова, VII б клас, 143. ОУ „Георги Бенковски”

АКО ЛЕВСКИ БЕШЕ ЖИВ...

Васил Левски е националният ни герой. Човекът, който има голяма заслуга за българската революционна дейност и Освобождението. За него е писано много, като се започне от времето, когато е живял, та до днес. Безспорно ще се пише още, докато има българи или докато хората имат будно съзнание. Такова самосъзнание, каквото е имал и Левски. Заради него и заради делата, които е извършвал той, ние се гордеем, че сме българи. Гордост, която ни вълнува и изпълва душите ни, въздейства ни и оказва влияние върху живота ни. И всички го обичаме!

Днес, повече от всякога, ние се нуждаем от Левски. От неговата непримиримост, родолюбие, мъдрост и твърдост за отстояване на ценностите. Нуждаем се и от водач, с когото да се гордеем и който да ни води. Неговият пример е необходим на цяла България, на всички нас, които се стремим към съвършенство, а в същото време сме толкова несвършени.

Дали правим достатъчно за своите герои, дали живота си за Отечеството, за родината? Дали той – Левски и всички като него имат нужда от паметниците, които им издигаме, от речите, които казваме пред тях, от цветята, които им поднасяме? Не! От всичко това имаме нужда ние – техните потомци, а те имат нужда от делата ни, от това да следваме примера им, от любовта между нас, която да ни обединява като народ. Та нали това искаше Апостола – да станем народ, свободен народ, единен народ!

Ако Левски беше жив в днешни дни, не би се примирил с равнодушието на хората, с тяхната пасивност и студенина. Той щеше да ни учи на добро, на будна съвест и на деятелност. Самият той, който се е борил за Родината си и за своите сънародници до края на живота си, със силна вяра в справедливостта, е бил непримирим срещу неправдата.

Ако Левски беше жив, бих го попитала: „Апостоле, откъде взимаше сили да бродиш в студ и пек, в сняг и кал, в жега и виелици из многострадалната ни родина? Откъде взимаше сили да вдъхваш кураж на изстрадалите роби? Откъде взимаше тази вяра, която вдъхна на целия ни народ?”

Ако Левски беше между нас, лично аз бих била спокойна, че ще има човек, който да води народа ни в правилната посока. Той би предотвратявал и решавал конфликти, които днес са често срещани. Той би се грижил за Родината ни така, както никой друг, за да може животът на българите да бъде по-достоеен, по-стойностен и по-спокоен.

Мисля, че всички ние трябва да вярваме, че Левски е жив. Да, Левски е жив е във всеки един от нас. Левски живее във всеки един от нас, когато правим добро, когато сме отговорни и съвестно изпълняваме задълженията си, когато си помагаме и се обичаме. Ние носим неговия пример и образ в сърцата си. Ценностите, които той е изповядвал, са нашият модел на поведение.

Вярвам, че Левски е оставил в сърцето на всички българи частица от своите добродетели, така че водени от тази светла личност, всички можем да бъдем като него. Той трябва да живее в нас. Левски трябва да бъде в сърцата ни.